

steelfish_eb.otf
Steelfish Eb

V Cézareji žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ludu a uslaviečne sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludň videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzka z nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prečaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyliešiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyliehol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vytrenenia. Videl otvorené nebo a zustupovala akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemelplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabsíjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, veď som nikdy nejedol nič poškvrenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškvrenený.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozparkoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadaj ňa traja muži. Vstaň teda, zíť dolu a bez vŕahania chod’ s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zrišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ňa pozval do domu a vypočul twoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevaldzali. V ďalšom deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyliešiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spočítiť“ ani stretneť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrenený alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕahania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludň modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastala muž v bielom odeva a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na twoje almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikáza.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodivo. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrzi Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galilej po krste, ktorý hľasal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabilo. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ludu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a piili. A prikázał nám, aby sme ludu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanobil za súdca živých i mŕtvych. Jemu vydávali všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obrezyk, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého lyšial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebili Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.